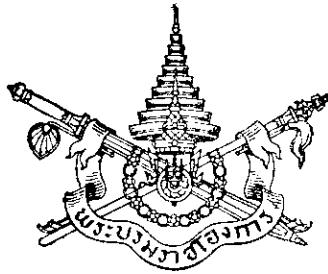

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

พระราชกฤษฎีกา
พระราชทานอภัยโทษ

พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า เนื่องในพระราชพิธีบรม
ราชาภิเษกอันเป็นอภิลักขิตสมัยที่สำคัญ สมควรพระราชทาน
อภัยโทษแก่ผู้ที่ต้องราชทัณฑ์เพื่อเป็นการแสดงพระมหา

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๔๕๓

กรุณาธิคุณ ให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นบำเพ็ญตนเป็น
พลเมืองดีมีประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
พระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๕๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาด
ตามบทแห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
และหมายความตลอดถึงนักโทษตามพระราชบัญญัติเรือนจำ
ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕

“กำหนดโทษตามคำพิพากษา” หมายความว่า กำหนด
โทษซึ่งศาลได้กำหนดไว้ในคำพิพากษาและระบุไว้ในหมาย
แจ้งโทษเด็ดขาดหลังจากคดีถึงที่สุด

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๔๕๓

“กำหนดโทษครั้งสุดท้าย” หมายความว่า กำหนดโทษครั้งสุดท้ายตามที่ได้ตกลงแล้วโดยผลแห่งหมายศาลฉบับหลังหรือโดยการพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๔ ผู้ที่จะได้รับพระมหากรุณาตามพระราชกฤษฎีกานี้ต้องมีตัวอยู่ในความควบคุมของทางราชการในวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๓

มาตรา ๕ นักโทษเด็ดขาดต่อไปนี้ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

(๑) ผู้ต้องขังแทนค่าปรับ หรือถูกสั่งขังแทนค่าปรับ
ค้อจากโทษจำคุก

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกมีกำหนดโทษตามคำพิพากษาไม่เกินกว่าสามเดือน

(๓) ผู้มีลักษณะตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) เป็นคนพิการโดยตามอดทั้ง ๒ ข้าง มือหรือเท้า
ตัวหนึ่ง ๒ ข้าง หรือเป็นคนทุพพลภาพมีลักษณะที่เห็นได้ชัดว่าไม่สามารถประกอบการทำมาหาเลี้ยงชีพได้ตลอดชีวิต

(ข) เป็นคนเจ็บป่วยด้วยวัณโรคแห่งปอด โรคเรื้อน หรือโรคจิตตัวอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างเหล่านี้ ซึ่ง

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๔๕๓

ทางการเรือนจำต้องแยกรักษามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และแพทย์ผู้ทำหน้าที่ในการเรือนจำตรวจแล้วลงความเห็นว่าเป็นผู้ไม่สามารถจะรักษาให้ทุเลาได้ กับได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองปี หรือไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษตามคำพิพากษา

(ค) เป็นคนมีอายุตามที่ปรากฏในทะเบียนของเรือนจำตั้งแต่หกสิบปีขึ้นไป และได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองปี หรือไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษตามคำพิพากษา

(ง) เป็นหญิงซึ่งแพทย์ผู้ทำหน้าที่ในการเรือนจำตรวจรับรองว่ามีครรภ์และเหลือโทษที่จะต้องจำคุกต่อไปไม่เกินหกเดือน

(จ) เป็นผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรกและมีกำหนดโทษตามคำพิพากษาให้จำคุกไม่เกินหกเดือน

(ฉ) เป็นผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรกและมีอายุตามที่ปรากฏในทะเบียนของเรือนจำในวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ ยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์ และได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษตามคำพิพากษา

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๔๕๓

(ข) เป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยมเหลือโทษที่จะต้องจำคุกต่อไปไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๖ นักโทษเด็ดขาดซึ่งมีได้รับพระมหากรุณาตามมาตรา ๕ ให้ได้รับพระราชทานอภัยลดโทษ ดังนี้

(๑) ผู้ต้องโทษประหารชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ผู้ต้องโทษมีกำหนดโทษตามคำพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิตซึ่งได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือผู้ต้องโทษประหารที่ ได้รับพระมหากรุณาอภัยลดโทษลงเป็นจำคุกตลอดชีวิตมาก่อน และได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี ให้ลดโทษเป็นจำคุกละสิบปี

(๓) นักโทษเด็ดขาดโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิตลดจากกำหนดโทษครั้งหลังสุดตามลำดับชั้น ดังนี้

ชั้นเยี่ยม ๑ ใน ๕

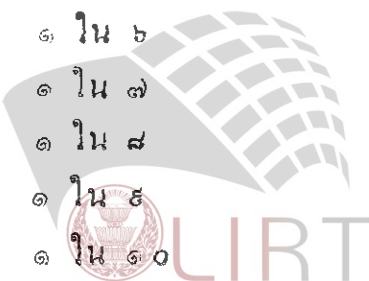
ชั้นดีมาก ๑ ใน ๖

ชั้นดี ๑ ใน ๗

ชั้นกลาง ๑ ใน ๘

ชั้นเลว ๑ ใน ๙

ชั้นเลวมาก ๑ ใน ๑๐

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

(๔) ผู้ที่ต้องโทษจำคุกเพราะความผิดอันได้กระทำลงโดยประมาท ไม่ว่าจะอยู่ในชั้นใด ให้ลด ๑ ใน ๒ จากกำหนดโทษครั้งหลังสุด

มาตรา ๗ ผู้กระทำความผิดดังต่อไปนี้ ไม่ได้รับพระมหากรุณาตามมาตรา ๖ คือ ทำผิดต่อกฎหมายฝืน หรือทำผิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญามาตราใดมาตราหนึ่ง คือ มาตรา ๑๒๕ ถึงมาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๘๖ มาตรา ๑๘๗ มาตรา ๒๐๒ ถึงมาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๔๓ มาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๕๐ มาตรา ๓๐๑ มาตรา ๓๐๒

มาตรา ๘ ผู้ต้องโทษกักกันให้ลดโทษกักกัน ๑ ใน ๑๐ จากกำหนดโทษตามคำพิพากษา

ผู้ต้องโทษกักกันที่ได้รับโทษกักกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษตามคำพิพากษา และไม่ปรากฏว่าต้องโทษทางวินัยตลอดมา ระหว่างที่ต้องโทษกักกันให้ลด ๑ ใน ๖ แห่งกำหนดโทษตามคำพิพากษา

และในกรณีต่อไปนี้ให้ปล่อยตัวไป

- (ก) ผู้ที่เหลือโทษกักกันต่อไปอีกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ
- (ข) ผู้ที่มีลักษณะและเงื่อนไขเช่นเดียวกับนักโทษเด็ดขาดตามมาตรา ๕ (๓) (ก) (ข) (ค)

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๔๕๓

มาตรา ๘ ผู้ที่ศาลสั่งให้ส่งตัวไปไว้ในโรงเรียนดัดสันดานให้ลด ๑ ใน ๔ จากกำหนดเวลาตามคำสั่งศาล

เฉพาะผู้ที่สอบไล่ได้ประถมศึกษาในระหว่างถูกควบคุมตัวอยู่ให้ลด ๑ ใน ๓ จากกำหนดเวลาตามคำสั่งศาล

และในกรณีต่อไปนี้ให้ปล่อยตัวไป

(ก) ผู้ที่เหลือเวลาจะต้องอยู่ในความควบคุมของโรงเรียนต่อไปอีกไม่เกินหกเดือน หรือ

(ข) ผู้ที่ได้รับการฝึกและอบรมในโรงเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ แห่งกำหนดเวลาตามคำสั่งศาล และไม่เคยได้หลบหนีไปจากโรงเรียน

มาตรา ๑๐ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดแห่งท้องที่ ผู้พิพากษาศาลแห่งท้องที่ ๑ นาย และอัยการแห่งท้องที่ ๑ นาย เป็นคณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจสอบพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ และเสนอรายชื่อผู้อยู่ในข่ายพระมหากษัตริย์ต่อศาลแห่งท้องที่โดยมีชักช้า แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อศาลแห่งท้องที่นั้นออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษแล้วแต่กรณี

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๔๘๓

ให้คณะกรรมการทำบัญชีผู้พิจารณาเห็นว่าอยู่ในข่าย
แห่งพระมหากฤษฎีนาขึ้นไว้เป็นหลักฐานสืบสืบ เก็บไว้ที่
เรือนจำฉบับหนึ่ง ส่งศาลฉบับหนึ่ง ส่งกระทรวงมหาดไทย
ฉบับหนึ่ง ส่งไปทูตเกล้า ๆ ถวายฉบับหนึ่ง

ในกรณีการตั้งกรรมการโดยตำแหน่งดังกล่าวในวรรคต้น
จะไม่สะดวกในการปฏิบัติก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตามที่เห็นสมควรเป็นคณะ
กรรมการดำเนินการได้

มาตรา ๑๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโทษเรือนจำทหาร ให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งข้าราชการเป็นคณะ
กรรมการตามที่เห็นสมควร มีหน้าที่ตรวจสอบพระราชทาน
อภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ และเสนอรายชื่อนักโทษ
ซึ่งอยู่ในข่ายพระมหากฤษฎีนาต่อผู้ที่มีอำนาจตั้งกรรมการศาล
ทหารกรุงเทพ ฯ ศาลมณฑลทหาร หรือศาลจังหวัดทหาร
แล้วแต่กรณีโดยมิชักช้า แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วัน
พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาล
ทหารดังกล่าวแล้ว จัดการปล่อยหรือลดโทษแล้วแต่กรณี

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ให้นำความในวรรคสองแห่งมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

การลดโทษตามมาตรา ๖ (๓) นั้น สำหรับนักโทษใน
เรือนจำทหารให้ปรับเทียบชั้น ดังนี้ ชั้นสามัญเทียบชั้นกลาง
ชั้นดีเทียบชั้นดี และชั้นดีมากเทียบชั้นดีมาก

ในกรณีมีปัญหาเกิดจากการนำบทบัญญัติแห่งพระราช
กฤษฎีกานี้ใช้แก่นักโทษในเรือนจำทหาร นอกจากที่ได้มีบัญญัติ
ไว้แจ้งชัดในพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหมพิจารณาสั่งเทียบกรณีให้เป็นไปตามบทบัญญัติ
แห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราช
กฤษฎีกานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับกระทรวงนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

LIRT